GAZETA KRAKOWSKA

Nro 22.

Z KRAKOWA DNIA 15. MARCA 1812 Roku W NIEDZIELĘ.

WYROKI KROLEWSKIE.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu W Pałacu Naszym w Dreznie d. 14go miesiąca Lutego roku 1812.

FREDERYK AUGUST

z Bożey Łaski Król Saski, Xże Warszawski &c. &c.

W skutku prawa uchwalonego dnia 23 Grudnia 1811 roku o podatku osobistym, na przełożenie Ministra Naszego Przychodów i Skarbu Xięstwa Warszawskiego, po wysłuchaniu Rady Naszey Stanu, postanowiliśmy i stanowiemy:

§. 1. Każdego roku w pierwszych dniach miesiąca Października spis osób do podatku osobistego robiony będzie w miastach *respective* przez Prezydentow i Burmistrzow, a po wsiach przez Woytow lub ich zastępcow. Do pomocy przy takim spisie w miastach użyte bydź mogą członki Rad municypalnych i mieyskich, a po wsiach członki Rad wieyskich.

§. 2. Naypoźniey aż do dnia 20 Października spis takowy zupełnie ukończonym i *respective* Prefektowi lub Podprefektowi podanym bydź powinien, w którym to spisie odmiany zaszłe względem roku upłynionego, powinny bydź zapisane.

Wzór do takowego spisu Minister Przychodow i Skarbu ułoży i do Prefektow prześle.

§. 3. Spis osób do podatku osobistego z miast których Prezydenci lub Burmistrze pod bezpośrednią Prefekta Departamentu zostaią Dyrekcya, Prefekt *respective* Departamentu, z miast zaś innych i ze wsiow, Podprefekt *respective* Powiatu zatwierdzać będzie.

§. 4. Prezydenci i Burmistrze miast, a Woyci lub ich zastępcy w gminach wieyskich, każdy z nich *respective* są odpowiedzialnemi za opóźnienie i niedokładność zrobionego przez siebie spisu osób do podatku osobistego należących.

§. 5. Każdy Kontrybuent podatku osobistego winien iest rzetelnie do spisu podać się, to iest: nie taić *respective* wiele posiada gruntu, wiele utrzymuie czeladzi, pomocnikow do rzemiosła lub professyi swoiey, wiele posiada folwarkow lub wiele ich trzyma w dzierżawie, albo też czy ma domy w miastach i w których, czy te są murowane, drewniane, bezpiętrowe lub piętrowe? A gdy iest Officyalistą, lub woyskowym, iaką ma roczną pensyą lub gażę.

§. 6. Spis osób w służbie woyskowey zostaiących i podług prawa o podatku osobistym do opłat tegoż podatku należących, tudzież osób cywilnych w służbie u woyskowych będących przez Podinspekto-

row czyniony, a przez Inspektorow potwierdzony będzie; pobór zaś podatku przez Płatnikow woyskowych uskutecznionym i do kass skarbowych wnoszonym zostanie, stósownie do wzorów i przepisow przez Ministra Przychodów i Skarbu wydanych.

§. 7. Każdy mieszkaniec tam będzie klassyfikowany, gdzie iest w księgę ludności Dekretem Naszym 18 Stycznia 1810 roku ustanowiona zapisany, lub tam gdzie zwyczaynie mieszka; posiadaiący w kilku mieyscach maiątek lub handel, urząd lub funkcyą, złożyć powinien wcześnie zaświadczenie urzędowe mieysca tego, gdzie iest do klassyfikacyi podany, inaczey w każdym mieyscu *ex re* possessyi Urzędu, handlu lub zamieszkania do opłaty podatku, pociągnionym bydź może.

§. 8. Ktokolwiekby mniemał się bydź uciążonym przez klassyfikacyą, może zażalenie zanieść do Rady Prefekturalney. Po upłynionych trzech miesiącach rachuiąc od terminu oznaczonego do opłaty podatku osobistego, zażalenia takowe nie będą przyymowane.

§. 9. Poborem podatku osobistego w gminach wieyskich zatrudniać się będzie Wóyt lub iego zastępca, a w miastach kassę utrzymuiacy pod dozorem *respective* Prezydentow lub Burmistrzow, zebrany przez nich podatek oddawany będzie do kass powiatowych.

§. 10. W gminach wieyskich Wóyt lub iego zastępca, w miastach kassę utrzymuiący zatrudniaiący się poborem, gdy wybraną z podatku osobistego ilość do kassy powiatowey oddawać będą, odbiorą w nagrodzie z teyże kassy w miastach pierwszego rzędu, pół od sta, w miastach drugiego i trzeciego rzędu, ieden od sta, w miastach i we wsiach czwartego i piątego rzędu, półtora od sta ilości przez nich wybranych.

§. 11. Taryffa podatku osobistego przez Prefekta zatwierdzona, służyć będzie Poborcom i kassom powiatowym za prawidło, i wolna bydź ma każdemu kontrybuentowi do przeyrzenia.

§. 12. Każdy właściciel dóbr, ich dzierżawca, każdy kupiec, rzemieślnik, professyonista lub fabrykant, uwalniaiąc od obowiązkow lub służby dworskich, czeladź włościan lub służących swych oddalaiących się od niego, winien iest sam przekonać się, czy zapłacili do Skarbu podatek osobisty od nich należny. Jeżeli go nie zapłacili, obowiązkiem iest, w tedy każdego takiego właściciela dóbr, dzierżawcy, kupca, rzemieślnika, fabrykanta lub professyonisty zabespieczyć podatek osobisty Skarbowi należny, inaczey sami go zastąpić będą obowiązani z wolnym regressem do właściwego kontrybuenta.

§. 13. Prezydenci, Burmistrze i Wóyci i ich zastępcy są odpowiedzialni, za całość i termin wypłaty tego podatku. Mocni zatem będą i są obowiązani używać sekwestratorow po powiatach ustanowionych, aby ci exekwowali zaległość w sposobie przepisanym przez Dekret Nasz dnia 17 Października r. zeszłego.

§. 14. W stosunku do Dekretu Naszego z dnia 18 Stycznia 1810 roku, każdy przenoszący się z iednego mieysca na drugie, nie będzie wprzody miał dozwolonego sobie pobytu w mieyscu do którego się przenosi, aż dowiedzie, że podatek osobisty do niego należny z roku, w którym się przenosi zupełnie zapłacił.

§. 15. Po skończonym corocznym spisie do podatku osobistego zrobionym,

naypoźniey we cztery tygodnie Prefektowie Departamentow *respective* podawać będą Ministrowi Przychodow i Skarbu dezygnacyą roczną tego podatku, a to podług wzoru iaki im od tego Ministra przesłanym będzie.

§. 16. Za kontrybuenta podatku osobistego, któryby umarł niezapłaciwszy onego, zapłacić tenże podatek są obowiązani naybliżsi sukcessorowie, ieżeli spadek po nim pozostały na zaspokoienie podatku zaległego wystarcza.

§. 17. Wątpliwość wynikaiąca z powodu wciśnioney w Uchwałę Seymową nieiasności, iż właściciele i dzierżawcy do dwunastu folwarkow maiący, w osmey i dziewiątey klassie zarowno zdaią się bydź pomieszczeni, tak rozumianą bydź powinna: iż właściciele i dzierżawcy więcey iak sześć, a nie więcey iak dwanaście folwarkow maiący, nie do dziewiątey lecz do osmey klassy należą.

§. 18. Stosowne dalsze Instrukcye w celu wykonania przepisu prawa, o podatku osobistym i ninieyszego Dekretu, Minister Przychodow i Skarbu Władzom, do których należy, wyda.

§. 19. Przepisy Dekretu Naszego dnia 25 Marca 1809 o podatku osobistym, są uchylone.

§. 20. Wykonanie ninieyszego Dekretu, który w Dzienniku Praw ma bydź umieszczony, Naszym Ministrom Xięstwa Warszawskiego, w czem do którego należy, zalecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*
(L.S.) Przez Króla
Minister Sekretarz Stanu
Stanisław Breza.
Zgodno z oryginałem
Minister Sek. Stanu
Stanisław Breza.

Zgodno z oryg.
Felix Łubieński,
Minister Spraw:
(L.S.)
Ant. Joneman, Sek. Jen.

II. Wyrok pod tymże dniem.

W zamiarze dopełnienia prawa na Seymie dnia 23 Grudnia 1811 roku uchwalonego pod tytułem Czopowe mieyskie, na przełożenie Ministra Naszego Przychodow i Skarbu, i powysłuchaniu Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowiemy:

§. 1. Nasz Minister Przychodow i Skarbu rozeszle do Prefektow prawo względem Czopowego wieyskiego z zaleceniem, aby ci Prezydentom i Burmistrzom tudzież Officyalistom policyynym w miastach rozkazali assystowanie Officyalistom Skarbowym za ich wezwaniem przy zaprowadzeniu i wykonywaniu tegoż prawa.

§. 2. Zaprowadzenie podatku tego zacznie się:

a) Od wymierzenia, ponumerowania, i uproporcyonowania Kadek zaciernych do garców czyli kotłow roboczych w gorzelniach, biorąc za zasadę Kadkę o dwochset garcach Warszawskich do zacieru korca mąki czyli śroty.

b) Od wymierzenia Kadzi zlewnych oraz od oiednostaynienia warów piwnych w browarach.

c) Od wymierzenia Kadek Syceniowych i Kotła warowego w Miodosytach.

§. 3. Opłata Czopowego będzie pobieraną do Skarbu zaraz przy zaczętey fabrykacyi trunkow lub przy wprowadzeniu onych ze wsi do miasta.

§. 4. Sposob poboru podatku Czopowego i Kontrollę onego Nasz Minister Skarbu przepisze, a wydany w tey mierze regulamin, do publiczney podanym bydź ma wiadomości.

§. 5. Niemniey dla wiadomości każdego kontrybuenta prawo wyż rzeczone,

tudzież Dekret Nasz niniejszy wywieszonym bydź ma na widok publiczny w każdym domu, gdzie zwykle podatek Czopowego mieyskiegó do Skarbu publicznego pobieranym bywa.

§. 6. Officyalista, któryby od kontrybuenta wyższą nad przepis prawa pobrał opłatę, a tem bardziey gdyby takową na swoy zysk obrócił, zapłaci za pierwszem wykroczeniem karę Złotych polskich sto, i nadebraną opłatę zwrócić będzie powinien. Jeżeliby zaś powtornie takowego dopuścił się wykroczenia, w takim przypadku prócz zwrócenia nadebraney opłaty, na zawsze od funkcyi oddalonym będzie.

§. 7. Bonifikacya podatku Czopowego w sposobie w iakim dotychczas iest dawana ze Skarbu publicznego klasztorom Mendicantium i szpitalom publicznym, tudzież Instytutom Kadetow w Kaliszu i Chełmnie nadal utrzymaną zostanie.

§. 8. Od trunkow iuż opłaconych w kraiu z miasta do miasta za zaświadczeniami Urzędu podatek Czopowy pobieraiącego przewożonych, żadna do Skarbu pobieraną nie będzie opłata.

§. 9. Połowa skonfiskowanego obiektu lub walor onego ustąpioną będzie na zysk denuncyanta, a dwunasta część na nagrodę Instruenta pierwsze dochodzenie odbywaiącego.

§. 10. Mocen będzie Nasz Minister Przychodow i Skarbu puszczać w dzierżawę dochod Czopowego mieyskiego, gdzie to za zgodne z dobrem i bezpieczeństwem Skarbu osądzi.

§. 11. Wykonanie niniejszego Dekretu, który w Dzienniku Praw ma bydź umieszczony, Naszym Ministrom Xięstwa Warszawskiego w czem do którego należy, zalecamy.

(Podpisy iak wyżey.)

Z Paryża d. 28 Lutego.

Urzędowe doniesienia od woysk Cesarskich w Hiszpanii.

List Marszałka Xcia Albufera do Xcia Neufszatelskiego i Wagramskiego, Majora jenerała. Z głowney kwatery Walencyi d. 7 Lutego 1812.

Mci Xże! Twierdza Peniscola, która pod czas oblężeń Sagonty i Walencyi przymusiła mnie do zostawienia w tyle oddziału, dla zapewnienia związku woyska, zwróciła potem całą moią uwagę. Przestawałem dotąd na uważaniu oney, ponieważ dla naturalnego iey położenia nie mogłem iey opasać. Wystawiona bowiem iest na oddzieloney od morza skale, niedaleko wielkiego gościnca, o milę od Benicarlos i łączy ią tylko z lądem ięzyk piaskowy 30 sążni szeroki, a 60 długi. Stary zamek Templaryuszow wznoszący się na szczycie skały, otacza miasto maiące 2000 mieszkańcow i bronią go dosyć rozległe warownie. Dwie armatne szalupy pomnażały iego obronę i strychowały z obu stron brzeg morza, co trudny iuż dla mieyscowego położenia przystęp, czyniło prawie niepodobnem. Załoga z 1000 ludzi złożona, pod rozkazami Brygadyera Garcia Nawarro, człowieka zapalonego, którego w roku przeszłym zabrałem był w niewolą w Falcet, ale uciekł, broniła tego mieysca. Pięć angielskich żaglow, krążyło pod brzegami i wspierały ustawicznie ten zamek. Po opanowaniu Walencyi kazałem Peniscolę ściśley opasać. Około 20 Stycznia Jenerał dywizyi Seweroli zaczął z moiego rozkazu z dwiema batalionami 114go,

dwiema 1go Włoskiego liniiowego i jednym 2go Nadwiślańskiego pułku oblęgać to mieysce. Jenerał artyleryi Valée zaczął d. 28 dawać do niego ognia, który trwał nieustannie przez ośm dni. W nocy z 31 Stycznia na 1 Lutego zrobiony został przez 1000 robotników w długości 215 sążni przykop; usypano natychmiast batterye dla przytłumienia nieprzyiacielskiego ognia i posunięcia daley batteryy, dla zrobienia wyłomu. Indzynierowie zbliżali się z swoiemi robotami i podsunęli się pod lewą basztę. Moździerze strzelały dzień i noc i zatopiły iedną nieprzyiacielską szalupę; nieprzyiaciel odpowiadał żywo kulami i kartaczami. D. 2 Lutego Podporucznik Prunel, officer od głównego moiego sztabu, którego wysłałem z instrukcyami, wpuszczony będąc do zamku, przywiozł odpowiedź i propozycye, które mi natychmiast odesłane zostały. Wstęp do nich był uwagi godny i zapowiadał poddanie się zamku. Rządca wyraził w żywey rozmowie prawdziwe swoie uczucia i nienawiść przeciw Anglikom, którzy nalegali z groźbami na niego, aby im oddał zamek. Nie wahał się przenieść Francuzow i uznał teraźnieyszy rząd iako iedynie zdatny do położenia końca śmiertelnemu boiowi w iego oyczyznie. Odesłałem zaraz proponowaną kapitulacyą z dopisaniem na brzegu moich odpowiedzi, i dołączyłem list do rządcy. Tym czasem roboty ciągnęły się daley, i ogień zaczął się na nowo w 24 godzin; ale złagodzona kapitulacya, któą zaraz zatwierdziłem, a którą rządca przyiął, położyła koniec nieprzyiacielskim krokom. D. 4 w południe Peniscola oddana została woyskom J. C. Mci; znaleźlismy tam 66 dział, żywność na dwa miesiące i znaczny zapas ammunicyi, a mianowicie bomb i grenatow. Mam honor przesłać W. X. Mci kapitulacyą, listy, opis dział, magazynow i plan z widokiem Peniscoli. Pod czas oblężenia i ognia bardzo mało mieliśmy ranionych i zabitych; pomiędzy ostatniemi znayduie się kapitan od artyleryi Baillot. Jenerał Hrabia Seweroli okazał rzadką czynność; chwali gorliwość i odwagę woyska, i wszystkich officerow, a mianowicie Pułkownika artyleryi Raffron, Szefa bataliionowego od indzynierow Plagniol, naczelnika attaku, Pułkownika Aresi i Szefa bataliionu Ronfort. Okoliczności, które towarzyszyły wzięciu Peniscoli i poddanie się Rządcy Garcia Nawarro są zdobyczą mniemania, po którem spodziewać się naylepszych skutkow należy. Wszystko (wyiąwszy Alikante, gdzie Jenerał Angielski Rosch obiął dowodztwo) dąży tu do ukończenia woyny, i uważać ią można iako zakończoną. Mieszkańcy aż do bram Alikantu okazuią naylepszego ducha. (*) — Zostaię. &c.

Marszałek Xże Albufera.

(*) Wiadomo, iż rokoszanie na całym brzegu zacząwszy od wschodnich Pireneow aż do Gibraltaru nie posiadaią iuż iak tylko porty Alikante i Kartagena. Oddziały Francuzkie podstąpiły iuż nawet pod bramy Alikantu. Nie od rzeczy będzie dodać tu krótki opis tego portu. Miasto Alikante iest powiększey części źle zabudowane; nie wiele domow poszczycić się może piękną architekturą; ulice iego są powiększey części wazkie. Port Alikantu znayduie się w środku ciasnego języka ziemi, który daleko w morze zachodzi i ma pół cyrkułowy kształt, w środku którego okręty maią naybezpiecznieysze stanowisko. Za miastem wznosi się skała, na którey wierzchołu stoi zamek starannie obwarowany i o podal

Kapitulacya.

Rządca i woyskowa junta Peniscoli, przekonanemi będąc, iż prawdziwemi Hiszpanami są ci, którzy łączą się z Królem Jozefem Napoleonem, chcąc zmnieyszyć nieszczęścia swey oyczyzny, ofiaruią przeto oddać to mieysce pod następuiącemi warunkami:

1) Załoga tego zamku nie będzie uważana iako jeniec woienny, i wszystkim iey osobom wolno bydź ma udać się, gdzie im się podoba wodą lub lądem.

Odpowiedź. Załoga Peniscoli wyydzie ztamtąd z honorami woyskowemi, złoży broń za bramą; officerowie zatrzymaią swoy oręż, a żołnierze swoie tłómaczki. Officerom, podofficerom i żołnierzom wolno iest wrócić do swoich familiy lub przyiąć służbę w woysku Hiszpańskim Króla Jmć Katolickiego.

2) Szanowana będzie nie tylko własność żołnierzy, ale i mieszkańcow miasta, którzy nie zapłacą żadney kontrybucyi i nie będą pociągnionemi do odpowiedzi za swoie mniemania pod czas teraźnieyszey woyny.

Odpowiedź. Zezwolone.

3) Wszystkie władze tak woyskowe, iako i cywilne utrzymane będą przy swoich urzędach; aże dozwolone iest 1wszym artykułem wszystkim, którzy zechcą, wyyśdź z miasta, zatem pozostali uważanemi bydź maią, iako przychylni wzmiankowanem wyżey zasadom.

Odpowiedź. Zezwolone, ieżeli członki władz cywilnych i woyskowych posiadaią potrzebne do swoich urzędow przymioty.

4) Ninieysza kapitulacya zatwierdzoną zostanie przez JW. Marszałka państwa, a we dwanaście godzin potem obeymą woyska Francuzkie zamek.

Odpowiedź. Zatwierdzenie ninieyszey kapitulacyi przez naczelnego wodza nastąpuie zaraz, aby przyspieszyć iey uskutecznienie lub w przypadku odrzucenia, rozpocząć nieprzyiacielskie kroki.

5) Nim rozrządzenia iakich poprzedzaiący artykuł wymaga, uskutecznione zostaną, woyska oblegaiące to miasto nie mogą posuwać daley swych robot, i tak one, iako też w zamku będące zachowaią dotychczasowe swoie stanowiska, i naymnieysze nadwerężenie ninieyszego artykułu będzie dostatecznym powodem do rozpoczęcia znowu nieprzyiacielskich krokow.

Odpowiedź. Nie potrzebna na to odpo-

---

od dawney twierdzy wystawiony, którey część wraz z kawałem skały wysadzoną została na powietrze. Dzieie głoszą, iż w woynie o sukcessyą hiszpańską na początku ostatniego wieku, woysko Angielskie, które trzymało osadzoną tę twierdzę, nie chciało kapitulować, chociaż uwiadomili go Francuzi, że podłożona iuż iest mina dla wysadzenia twierdzy na powietrze. Studnia, przytykaiąca do miny, dała mieysce powietrzu, które nie dopuściło wysadzić całey skały; z tem wszystkim większa część załogi Angielskiey, twierdza i część skały zostały na powietrze wysadzone. Za skałą, na którey wystawiony iest nowy zamek, znayduie się rozległa na kilka mil równina, zwana Huertas, czyli ogrody Alikantu, które przytykaią do brzegow morza i otoczone są z trzech stron wysokiemi górami. Jest to naypięknieysza równina, okryta wioskami, domami wieyskiemi, roślinami i drzewami owocowemi wszelkiego rodzaiu. Na tey równinie rodzą się naylepsze wina alikantskie. Miasto iest ludne, ma powietrze łagodne i prowadzi znaczny handel. Port iego iest nayhandlownieyszy z portow morza środziemnego.

wiedź.

W Peniscola d. 2 Lutego 1812.

Jako prezes,

(Pod.) *Pedro Garcia Nawarro.*

Jenerał dywizyi Hrabia państwa, dowodzący oblężeniem,

(Pod.) *Seweroli.*

Zatwierdzone przez Marszałka naczelnego wodza woyska w Arragonii,

(Pod.) *Marszałek, Hrabia Suchet.*

W główney kwaterze w Walencyi d. 2 Lutego 1812.

List Marszałka Suchet do Don Pedro Garcia Nawarro, brygadyera dowodzącego w Peniscola.

Mci Jenerale! Odpowiadam na proponowaną przez WPana Jenerałowi Hrabi Seweroli kapitulacyą, i przyiąłem głownieysze iey podstawy, ponieważ widzę z ukontentowaniem, że WPan i junta woyskowa rządzicie się zasadami dobrych Hiszpanow. Przyrzekam WPanu oraz, iż obeyście się moie z nim przekona Go, ile umiem cenić officerow Hiszpańskich, którzy słusznie nienawidzą ministeryum Angielskiego. Upoważniam Jenerała Hrabiego Seweroli do przyięcia WPana i pozwolenia Ci, iako też officerom do udania się czy do Walencyi, czy Tortosy lub gdzie zechcesz. Znam zupełnie teraźnieysze położenie WPana, ponieważ część listow, które pisałeś do Jenerała Mahy, doszła się w moie ręce.

Odpis Brygadyera Don Garcia Nawarro. Z Peniscoli d. 3 Lutego.

Mci Marszałku! List, któryś pod dniem wczorayszym do mnie pisał, bardzo mi był przyiemny, i niczego bardziey nie pragnę, iak znalezienia sposobności do okazania szczerości zasad, które oświadczyłem. Trzymałem się gorliwie, a nawet powiedzieć mogę z szalonym zapałem strony, którą sądziłem bydź słuszną; ale dzisiay widząc potrzebę połączenia się z naszem Królem, dla uczynienia mniey nieszczęśliwą naszą oyczyznę, ofiaruię się służyć mu z takim samem zapałem. Możesz JW Panie bydź zupełnie mnie pewnym; oddanie warownego mieysca, które miało żywność i wszystko, co było potrzebnem do długiey obrony, nie może bydź iak tylko skutkiem zupełnego przekonania i służy za rękoymiią moiego przyrzeczenia. Zostaię, &c.

NN. Cesarstwo mieszkaią od kilku dni w pałacu Elizeyskim.

Z Neapolu d. 12. Lutego.

Monitor tuteyszy zawiera co następuie:

" Od nieiakiego czasu nie mowiliśmy o interessach Sycylii, bo wypadało codziennie iedno powtarzać o potępianiach, badaniach, woyskowych sądach, o nieufności i trwodze wszystkich umysłow, o nadzwyczaynem poruszeniu woysk, o zgromadzeniu nowych sił lądowych i morskich angielskich w okolicach Palermo, które groziły naydroższym członkom dworu Sycyliyskiego, o naradzeniach Lorda Bentinck z Królem Ferdynandem, wszystkie te okoliczności lękać się kazały nowego ciosu, który polityka Anglikow i szczera ich przyiaźń dla Ferdynanda gotowała dla Sycylii. Dziś, lubo proiekta Anglikow nie pozyskały ieszcze zupełnego skutku, mogą iednak bydź uważane iako ukończone i nie znayduią żadney więcey przeszkody. Ferdynand ma w prawdzie ieszcze tytuł i imie, ale nie panuie rzeczywiście. Dziennikarz Messyń-

ski powie wszelako, że Ferdynand złożył tylko tymczasowo rządy, i że powierzył ie swoiemu synowi; powie, że Ferdynand przymuszony ieſt dla poratowania swoiego zdrowia mięszkać na wsi, że nie uczynił tego, iak tylko z porady lekarzów; lecz komukolwiek wiadome są oſtatnie zdarzenia w Sycylii, ktokolwiek przeczyta pismo, przez które Ferdynand oddaie swemu synowi pozoſtały mu cień powagi, pozna widocznie, że to ieſt prawdziwe złożenie doſtoyności Królewskiey. Naſtępuiące pismo, któreśmy z gazet sycyliyskich wiernie wyciągnęli, przekona każdego o tey prawdzie. Oto iego osnowa:

" Ferdynand IV, &c. &c. Kochany i drogi Synu! (**) Gdy z powodu skołatanego moiego zdrowia używać mam z porady lekarzow wieyskiego powietrza i unikać wszelkich zatrudnien, poczytałbym sobie za wykroczenie przeciw Bogu, gdybym w przykrych tych czasach nie obmyślił sposobu zarządzania pańſtwem tak, ażeby naywaźnieysze interessa odbywały się bez przerwy i kray bynaymniey na moieyi słabości nie cierpiał. Chcąc przeto usunąć się od zatrudnień rządowych, poki Bóg nie udaruie mnie znowu potrzebnem zdrowiem do kierowania niemi, nie mogę ich nikomu lepiey powierzyć, iak Tobie, kochany synu, iuż to, że ieſteś prawem moim naſtępcą, iuż, że znam z doświadczenia doskonale Twoią uczciwość i zdatność. Czynię Cię zatem i ſtanowię z dobrey moiey woli w tem pańſtwie moim zaſtępcą, i oddaię Ci i uſtępuię z zupełną mocą warunku, *alter ego*, wykonywanie wszelkiego prawa, prerogatywy, zaszczytu i mocy, iakich sam używałem. Ażeby ta moia wola każdego doszła wiadomości i wykonana była, rozkazuię, aby to własną moią ręką podpisane i Królewską pieczęcią ztwierdzone pismo w archiwum pronotaryusza pańſtwa złożone i zachowane było, i abyś Ty kopiie kazał z niego porobić, wszyſtkim radcom i sekretarzom ſtanu udzielić i kogo należy o nim uwiadomił. Działo się w Palermo d. 16 Stycznia 1812.

Ferdinand.

Tommaso di Somma.„

Lubo pismo to nie zoſtawia żadney wątpliwości o pobudkach, które zniewoliły Ferdynanda do złożenia władzy rządowey, naylepiey iednak przekonywa o tem użyciu pierwszey władzy przez Namieśnika Ferdynanda, albo raczey Lorda Bentinck, który mniemał, iż nie może lepiey użyć pozorney swey samowładności, iak wyzuwaiąc się z niey, i oddaiąc naywyższe dowodztwo nad całą lądową i morską sycyliyską siłą dowodzącemu Jenerałowi Angielskiemu, którego w tey doſtoyności publicznie ogłosił i posłuszeńſtwo mu nakazał. Tak więc polityka Anglikow uwieńczyła szczere i przyiacielskie ich intrygi, które podług gazeciarza Sycyliyskiego, nie maią innego celu, iak obronę niepodległości Sycyliyskiego rządu.

Królowa Karolina opuszczaiąc lub udaiąc, że opuszcza myśli i ſtarania światowe, oddaliła się na wieś. Ileż złego byłaby oszczędziła, gdyby to była dawniey uczyniła, nieczekaiąc aż ią do tego protegujące mocarſtwo przymusi!

(**) Mianowany pod czas słabości Oyca rejentem Sycylii Naſtępca tronu, nazywa się Franciszek Januaryusz Józef, urodził się d. 19 Sierpnia 1777, ma zatem 35 rok. Po śmierci w roku 1801 pierwszey małżonki, corki Cesarza Leopolda II. ożenił się w roku 1802 powtornie z Maryą Izabellą, Infantką Hiszpańską, corką Karola IV. Z tego małżeńſtwa żyie 4 dzieci, 3 córki i ieden syn; z pierwszego małżeńſtwa nie ma żadnych dzieci.

DODATEK
DO № 22.
GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 15. MARCA 1812 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 10. Marca.

Lubo doniesienie o śmierci JW. JX. Hugona Kołłontaia, byłego Podkanclerzego Koronnego, orderow Polskich Kawalera, w ostatnich gazetach umieszczone uwiadomiło, iuż publiczność o stracie tego męża w politycznym i uczonym świecie znakomitego; przez cześć iednak dla iego pamięci wspomnieć ieszcze należy smutną chwilę rozstania się iego z tym światem, zastanawiaiąc się zwłaszcza nad iego życiem, przeszło od lat trzydziestu kilku poświęconem oyczyznie, w którey znakomite położył zasługi i nabył chwały.

Nie na tych kartach przystoi opisywać całe życie tego sławnego, a razem nieszczęśliwego męża. — Tam gdzie będzie mowa o dzieiach narodu Polskiego, tam niech powie Historya o życiu, które z życiem politycznem oyczyzny naszey, tak ściśle było połączone; tam niech w patruie się powszechność teraźnieysza i przyszła w iego prawidła polityczne, których naylepszym są dowodem wielorakie przez niego w tey mierze wydane dzieła, i drukiem ogłoszone, mianowicie zaś: Listy do Stanisława Małachowskiego; —— Odpowiedź Seweryn owi Rzewuskiemu na pismo o sukcessyi tronu; — Ostatnia przestroga dla Polski; — Prawo polityczne, czyli proiekt do nowey konstytucyi rządu, i wiele innych tym podobnych. Opuściemy więc tutay pasmo iego życia, które się ciągnęło razem z upłynioną sceną nieszczęśliwości publiczney, a wspomniemy tylko cokolwiek o ostatnich czasach, które poprzedziły śmierć, zostawuiąc w duszy iego ślady bolesnych uczuciow; wspomniemy o samym zgonie i ostatniey czci, którą śmiertelnym iego zwłokom obrządek religiyny, i przyiaźń oddały.

Oswobodzony z ośmioletniey niewoli za sprawę oyczyzny poniesioney, gdzie na zdrowiu koniecznie ucierpieć musiał; znalazłszy się potem bez sposobow pomagaiących do odzyskania sił ciała, przyzwyczaił się nieiako Kołłontay do znoszenia i stanu choroby i niedostatku; w pracy umysłowey szukał ulgi cierpieniom swoim, a mocne pióro w słabey trzymaiąc ręce tem spieszniey pracował nad rozlicznemi uczonemi dziełami, im bardziey postrzegał pogorszaiące się swe zdrowie, i zbliżaiący się koniec życia. Pracowitość towarzyszyła mu zawsze w pomyślnych i niepomyślnych chwilach życia,

---

na urzędach publicznych, i w prywatnem zaciszu, w więzieniu i na wygnaniu; nigdy zgoła nie znał nudow, nigdy nie zbywało mu na pożytecznych zatrudnieniach. Częſto pracował za innych, a zawsze dla dobra innych, nie daiąc w tem mieysca ani swemu osobiſtemu interessowi, ani miłości własney: *Non sibi laboravit, sed omnibus inquirentibus veritatem.* W tem iedynie szczęśliwy, iż wylany dla dobra społeczności pracował póki mógł, i ile mógł, nie wymagaiąc po nikim wdzięczności.

Wiary, w którey był zrodzony i wychowany, dochował święcie. Dość wcześnie przed zgonem swoim, pragnął wszelkie dopełnić obrządki religiyne i odebrać oſtatnie oleiem Stym namaszczenie; a w momencie śmierci przyiął powtornie oſtatnie od kapłana błogosławieńſtwo. — Jak całe życie tego znakomitego męża było prawdziwie wielkiem i wzorowem, tak śmierć iego niemniey była przykładną. Zgon ten przeiął prawdziwym żalem familiią, przyiacioł, sług, i tych wszyſtkich, ktorzy cnoty iego, światło i dobroć, cenić i wielbić umieli. — Pochowanie zwłok iego śmiertelnych było, podług iego własney woli, proſte, skromne, i od wszelkiey próżności dalekie. Ciało iego dnia 2 t. m. złożone w trumnie, z deszczek nieheblowanych, czarnym suknem obszytey, poprzedzone od kilku Kanonikow kościoła katedralnego S. Jana, na cmentarz pod Powązkami w assyſtencyi przyiacioł zawiezione, w katakumbach złożone, i zamurowane zoſtało. Nazaiutrz po tym obrządku pogrzebowym odprawione były przez Kanonikow katedralnych w kościele S. Jana msze żałobne, bez żadnych wyſtawialnych znakow i muzyki, podług woli zmarłego, któremu obrządkowi przytomni byli Kanonicy katedralni, i przyiaciele, szczerym przeięci żalem, oddaiąc cześć pamięci tego znakomitego męża, którego życie i światło zawcześnie dla narodu zgasło, umarł bowiem w 62 roku życia swego, dnia 28 Lutego 1812. *Si quis piorum manibus locus, si, ut sapientibus placet, non cum corpore extinguntur magnæ animæ, placide quiescas.*

Jeneralny Inspektor Mennicy.

Stosownie do zalecenia JW. Miniſtra Skarbu uwiadomia Publiczność, iż doſtrzeżone zoſtały w cyrkulacyi naſtępuiące fałszywe pieniądze:

1) Ruble Rossyyskie pod r. 1767 mogą one łatwo bydź rozpoznane po kolorze niewłaściwym srebru, wydaiącym się iak gdyby przypadkiem w ogniu zoſtawało. Oſtrzeżona iuż była Publiczność trzechkrotnie, to ieſt pod d. 21 Marca, 30 Września z. r. i pod d. 11 Lutego b. r. iż okazuią się w kursie talary Pruskie pod r. 1785 i 1779, tudzież dwuzłotowki Pruskie pod r. 1789, wszyſtkie podobnież w kolorze srebra oczernionego dymem; kolor więc takowy za wzniecaiący sprawiedliwe podeyrzenie każdy uważać powinien.

2) Talary Niderlandzkie pod r. 1769, łatwo bardzo mogące bydź rozpoznane od prawdziwych, gdyż są tylko z cyny ulane, a zatem są lżeysze, niemaiące właściwego brzęku, koloru, ani tey delikatności ſtępla, iaka ieſt właściwa Auſtryackiey monecie.

3) Talary Pruskie pod r. 1791 literą A. na spodzie tey ſtrony, gdzie ieſt orzeł, oznaczone, dosyć łatwo mogące bydź roz-

poznane po niewłaściwym kolorze, które się przez posrebrzanie w mieyscach wypukłych, iakiemi są litery, orzeł i popiersie przebiia, który wskazuie, iż są z mosiądzu odlane; litery na tych talarach nie mają tey gładkości iak na prawdziwych, i te fałszywe pieniądze są lżeysze, i inny brzęk wydaią iak prawdziwe.

4) Talary Pruskie pod r. 1786 z popiersiem Fryderyka W. mogące bydź po tych samych znakach co poprzednicze łatwo rozpoznane.

5) Złotowki Pruskie pod r. 1764, 1765, 1766, 1804, 1805, 1807, tudziez półzłotki Pruskie pod r. 1764, 1765, 1766, 1768 i 1769 mogące bydź łatwo rozpoznane po znakach pod numerem 3cim wyszczegolnionych, to iest: po niewłaściwym kolorze przebiiaiącym się w mieyscach wywyższonych stępła, przez posrebrzenie, i przez brzęk niewłaściwy, tudzież mnieyszą ciężkość.

Gdy tyle fałszywych pieniędzy w cyrkulacyi dostrzegać się daie, nie tylko w kraiu naszym, ale i w Pruskim w okolicach Elbląga i Marienburga, iako obwieszczenie, wydane w Wrocławiu pod d. 25 Grudnia z. r. względem fałszywych złotowek pod r. 1804 i 1805 świadczy, wypada zatem publiczności bydź ostrożną w przyymowaniu pieniędzy, by uniknęła straty ztąd wyniknąć mogącey, i nie dała pochopu do dalszego fałszowania; wzywa się oraz wszystkie władze mieyscowe równie skarbowe iako i policyyne do dawania baczności na kurs takowych wyżey opisanych fałszywych pieniędzy, w celu odkrycia zrodła przestępstwa i zapobieżenia złym skutkom wyniknąć dla Publiczności mogącym. Dan w Warszawie d. 9 Marca 1812.

Bieńkowski.

Z Londynu d. 20. *Lutego.*

(*Z Monitora*)

Onegday upłynęło określenie władzy Xcia Rejenta. Naypierwszym Rejenta czynem po upłynieniu ograniczenia iego mocy było wyprawienie poselstwa do parlamentu, w którem doniost mu, iż Lorda Wellington mianował hrabią, prosząc o wyznaczenie mu 2000 f. szt. pensyi, dla utrzymania tego tytułu. Jenerałowie Graham, Achmuty i Hill zaszczyconemi zostali orderem kąpielnym.

Margrabia Wellesley złożył urząd ministra związkow zagranicznych. Następcą iego przeznaczaią Lorda Castlereagh. Tymczasowo powierzony ten wydział został Hrabiemu Liwerpool, który nieporzuci wydziału woiennego. P. Percewal zostanie, iak mowią pierwszym ministrem. Lordowie Grey i Grenville nie chcą pierwey wniyśdź do ministeryum, poki katolicy Irlandcy nie będą do praw obywatelskich przypuszczonemi. W następuiących wydziałach nie zaydą żadne odmiany: pierwszego lorda skarbu, lorda kanclerza, ministra woiennego i prezesa kancelaryi handlowey i kontroli. P. Sheridan miał długą audyencyą u Rejenta.

Listy od woyska donoszą, iż spodziewana iest bitwa między Lordem Wellington i Marszałkiem Marmontem przy Gallegas. (*)

Listy z Ameryki donoszą, że Jenerał Ryan opanował Mexyk.

Fregata francuzka, Konstytucya, powiedź miała traktat zaczepnego przymie-

(*) *Gallegos leży nad rzeką Agwedą między Ciudad-Rodrigo i Almeidą.*

)2(

rza między Francyą i ziednoczonemi stanami do Ameryki, i mowią, że Napoleon zamyśla wysłać na w pół osadzoną ludem flotę Skaldy częściami do Ameryki, aby uszła baczności flot naszych, tam była dostatecznie osadzona ludem i służyła na zmocnienia tamteyszey siły morskiey.

Pomimo śmiałego twierdzenia P. Percewal w izbie niższey, że handel angielski mało co się zmnieyszył, wiadomości, które zewsząd odbieramy, przekonywaią nas inaczey. Dowiaduiemy się z Manszestru, iż ostatnie zdrożenie bawełny, zamiast bycia korzystnem dla tego miasta, sprawiło, że rękodzielnicy przymuszonemi zostali pomnieyszyć liczbę robotnikow, i w żadnym czasie nie było tak mało pokupu na towary, iak teraz. Nie tylko to miasto doświadcza biedy; ale gdziekolwiek rzuciemy okiem, wszędzie iednakowy stan rzeczy znaydziemy. W hrabstwie Nottingham, Derby, Lankaster i Jorku, iako też w wszystkich rękodzielnych miastach szkockich naywiększa panuie nędza i bankructwa za bankructwami następuią. Podług wczorayszych listow z Manszestru wiele rękodzielnikow zagrożonemi zostali, iż warsztaty ich będą popalone. Jakoż w niedzielę spalono i zniszczono warsztaty PP. Haigh, Marshall i kompanii. Rządca przedsięwziął potrzebne środki dla zapobieżenia dalszem nieszczęściom i pochwytania podpalaczow.

Wczoray rozchodziła się po Londynie pogłoska, że ieden znakomity Hiszpan przeszedł do Francuzow.

Podług doniesień z Lizbony Jenerał Craufurd umarł d. 24 Stycznia na rany, które odniosł pod Ciudad-Rodrigo.

List z Nottingham pod d. 8 Lutego wyraża:

Doniesiemy z radością, iż w tym tygodniu daleko mniey potłuczono tu warsztatow niżeli w przeszłym. We wtorek przybył tu na 38 wozach pułk królewskiey milicyi Buckinghamshire, a wczoray nadeszły za nim dwa iego polowe działa. We środę nadciągnęły tu także dwa szwadrony huzarow. Dowiaduiemy się, iż zesłani tu z Londynu dway urzędnicy dołożyli naywiększego starania, dla dowiedzenia się, czyli wybuchłe w tych okolicach zaburzenia maią iakowy związek z polityką, ale przekonali się, że nie maią.

W Basford znayduie się teraz 76 familiy, które utrzymywane są kosztem parafii. Spodziewamy się iednak w krótce pomyślney odmiany; korrespondent nasz donosi nam z Londynu w wczorayszą pocztą, iż po nayznakomitszych kompaniiach rozchodzi się pogłoska, iż Xże Rejent zamyśla oddalić ministrow oyca swego. Boże day, żeby się ta nadzieia spełniła!

Pomiędzy rzeczami, które wykradziono pod czas zgruchotania warsztatow w Klifton, a potem podrzucono, znaleść miano list Jenerała rokoszanow Ludd, którego następuiąca kopiia:

" Nieznany człowieku, powierzam te rzeczy Twoiemu staraniu, i proszę Cię, abyś ie oddał osobom, do których należą. Z naywiększem umartwieniem donoszę Ci iakim sposobem dostały się w moie ręce. Wychodząc z moiemi ludzmi, przyłączyły się do nas osoby, których nigdy ieszcze nie widziałem i te niecnoty wykradły te rzeczy. Na drodze, wyszedłszy z Klifton, ieden z moich ludzi powiedział

mi, że ci ludzie zabrali coś, czego niepowinni byli brać; rozkazałem ich więc przetrząść, i co znaleźlismy przy nich zostawiamy na końcu równiny, w spodziewaniu, że ci do których te rzeczy należą, one znaydą. Chcieliśmy iednego z tych niegodziwych zaraz obwiesić, ale dowiedziawszy się, że woysko za nami idzie, musieliśmy uchodzić. — *Dopis.* Ludzie ci, którzy zabrali te rzeczy, nie wiedzieli wcale o moich rozkazach, inaczey nie byliby nic ruszyli; lecz ukaranemi za ten postępek zostali, bo ieden z nich w trzech minutach obwieszony został. — Ja iestem przyiacielem ubogich i nieszczęśliwych, a nieprzyiacielem uciemiężycielow.

(Pod.) *Jenerał Ludd.* „

Z Berlina d. 5 Marca.

Stosunki nasze (wyraża dzisieysza gazeta tuteysza) z Francyą są teraz oznaczone i nayzupełnieysze we wszystkich względach zachodzi porozumienie. Wszystkie wypłaty gotowemi pieniędzmi zaległey kontrybucyi z ostatniey woyny odtąd ustaią. Ułożono się, że będą kraiowemi płodami i utrzymywaniem Francuzkiego i sprzymierzonego woyska spłacone. Twierdza Głogow i iey załoga będą odtąd kosztem Francyi utrzymywane.

Onegday przebiegł tędy Rossyyski Pułkownik i adjutant Czerniszew gońcem z Paryża do Peterzburga.

W Drukarni Jana Maja na ulicy Floryańskiey w Krakowie pod Nro. 507 wyszły świeżo z druku dowcipne i nauczaiące *Bayki przez Karola Tetmaiera* w 4 Księgach, złp. 2 kosztuiące.

NAYWIĘKSZE STOPNIE MROZ. i CIEPŁ.

Dnia	4	Marca 1812	— 1, 8
—	5		— 1,
—	6		— 2,
—	7		— 2,
—	8		— 9'
—	9		† 5, 6
—	10		† 3,

DONIESIENIA.

Radca Stanu Dyrektor Jeneralny Dóbr i lasów Narodowych, uwiadomia niniejszem, iż w skutek Dekretu Nayiaśnieyszego Pana pod 15 Lutego r. b. w Dreznie wydanego odbywać się będą tu w Warszawie w Biorze Dyrekcyi Dóbr Narodowych w domu Zielińskich przy ulicy Rymarskiey pod Nrem 744 stoiącym swoie posiedzenie maiącey, układy względem sześcioletniego Dóbr Narodowych nie tylko przez licytacyą, ale też i z wolney ręki zadzierżawienia, iako to:

Na dniu 7m Kwietnia r. b. puszczone będą z Departamentu Krakowskiego, Dobra Łobzow, Rakowice, Batowice, Węgrzce, Szczepanowice i Starostwo Stobnickie.

Na dniu 8m Kwietnia z Departamentu Radomskiego, Starostwo Przedborskie, Grabkow, Łukawa. — 9go Kwietnia z tegoż Departamentu, Starostwo Zwoleńskie i z Departamentu Krakowskiego Dobra Nasiechowice z Dziewięciołami.

Na dniu 10 Kwietnia z Departamentu Krakowskiego Dobra Tonie, Dziekanowice, Bodaczow, Brzozowka, Łososkowice.

Na dniu 11 Kwietnia z tegoż Departamentu Dobra Podskalany, Macieiowice, Bolechowice, Swoszowice i Brończyce.

Na dniu 13 Kwietnia z Departamentu Siedleckiego, Dobra Chodow, Wołynce i Krempa.

Na dniu 14 Kwietnia z Departamentu Krakowskiego, Dobra Drugnia i Starostwo Szydłowskie, tudzież z Departamentu Radomskiego Klucz Cisowski.

Na dniu 15 Kwietnia z Departamentu Radomskiego, Starostwo Osieckie, Ekonomia Iłżecka i folwark Szewna wraz z funduszem Kanonii i należącemi do tegoż fundusz Dziesięcinami.

Na dniu 16 Kwietnia z Departamentu Siedleckiego, Naddzierzawa Siedlec i folwark Zabokliki — z Departamentu Warszawskiego Dobra Mlęcin, Jadow, Kołodziąż.

Na dniu 17 Kwietnia z Departamentu Siedleckiego Dobra Razne, Kownatki i Przytoczno, zaś z Departamentu Warszawskiego Dobra Gwizdały i Dębe wielkie.

Na dniu 20 Kwietnia z Departamentu Lubelskiego Dobra Tatary wraz z Browarem i Propinacyą w małych Piaskach, Piotrkow, Zemborzyce z częścią Wrotkowa, Dziesiąta.

Na dniu 21 Kwietnia z Departamentu Lubelskiego Dobra Krempiec z Janowicami, Urzędow, Chutcze, Stulno i Swidnik wielki.

Zyczący więc sobie obięcia którychkolwiek Dóbr w dzierżawę zechcą w dniach do licytacyi wyżey oznaczonych zrana od godziny 9tey, a po południu od godziny 4tey znaydować się. — Ostrzegaią się przytem Pretendenci, iż tylko ci do licytacyi lub układow będą przypuszczeni, którzy swoią kwalifikacyą, to iest: fundusz pewny na kaucyą połowie summy dzierżawney wyrownywaiącą wskażą i zaraz na wstępie do układow Vadium czyli zakład równaiący się czwartey części summy na intratę podaney złożą.

Warunki ogólne pod któremi zadzierżawienie nastąpi, nie tylko przy Akcie licytacyi ogłoszone zostaną, lecz każdy życzący sobie osiągnienia dzierżawy też warunki i wyciągi intrat od 15 Marca r. b. poczynaiąc w Biorze Dyrekcyi Jeneralney dla powzięcia informacyi sobie okazane mieć może. — W Warszawie dnia 1go Marca 1812 roku.

Badeni.

Alex. Mozaraki.

Prezydent Municypalności Miasta Wolnego Handlu Krakowa. — Podaie do publiczney wiadomości, iż licytacya względem wypuszczenia Browaru Mieyskiego na Podgórzu będącego z Prawem wyłącznym wyrabiania w nim trunkow, piwa, wodek i miodu, i wolnym dla arędarza wyszynku w dzierzawę na 3 następuiące lata i miesięcy 5 to iest: od 1go Stycznia r. b. do ostatniego Maia 1815 trwać maiącą w dniu 16 Marca r. b. o godzinie 10 zrana w domu Municypalnym w Rynku pod liczbą 6 stoiącym odbywać się będzie.

Cena fiskalna tey arędy rocznie stanowi się w summie 3705 złp. 12 gr.

Każdy Licytant złożyć ma przed zaczęciem licytacyi, Kommissyi delegowaney do odbycia tey licytacyi Vadium 439 złp. 12 gro. iako dziesiątą część ceny fiskalney wynoszące.

Zyczący sobie arędy uwiadomić sie może o warunkach licytacyi w Kancellaryi JP. Kretschmera Intendanta Policyi na Podgorzu, lub w Kalkulaturze mieyskiey Krakowskiey. — W Krakowie dnia 12 Marca 1812 roku.

W zatrudnieniu W. Prezydenta

Walenty Bartsch, 1wszy Ław.

Kozdrayski, Sekr.

Niżey podpisany Notaryusz Departementu Krakowskiego podaie do wiadomości publiczney: iż w skutek Rezolucyi Trybunału Cywilnego Iwszey Instancyi tegoż Departamentu, z dnia 31 Stycznia r. b. do Nru 277 zapadłey, sprzedawać będzie przez publiczną licytacyą za gotową zapłatę dnia 18 Marca r. b. o godzine 9 zrana w mieście żydowskim Kazmierzu w domu pod liczbą 51 Ruchomości, iako to: sprzęty srebrne stołowe, kosztowności, mosiądz, miedz, cynę, suknie, bieliznę i pościel po niegdy starozakonn. Becaler Florew Peritz pozostałe. — W Krakowie d. 11 Marca 1812.

Andrzey Markiewicz.

Dnia 15 i następnych dni Marca r. b. o godzinie 9tey do 12tey zrana, a od 3iey do 6tey po południu różne ruchomości iako to suknie, sprzęty domowe, owce, konie, zboże, bąbka i inne w Olbromie pięć mil od Krakowa, na przeciwko Ratusza, w domu Stan. Słomnickiego za gotową srebrną monetę sprzedawane będą; wszyscy przeto chęć kupna maiący w rzeczonym dniu i mieyscu stawić się zechcą. Co się tycze

zboża takowe każdy przed licytacyą w Srzeniawie we dworze widzieć może. Dan w Srzeniawie dnia 7go Marca 1812 roku.

Jan Kanty Kowalski K. T. C. P. I. D. K.

Dnia siodmego Kwietnia tysiąc ośmset dwunaſtego Roku różne meble, iako to: portrety, landszafty, osoby alabaſtrowe, ſtołki, komody, kanapy i ſtoliki machoniowe, zegary i inne ruchomości w pałacu przy Krakowie na Wesołey pod liczbą 229 na Angielskim zwanym za gotową srebrną monetę z mocy wyroku Trybunału Cywilnego Pierwszey Inſtancyi Departamentu Krakowskiego dnia dwudzieſtego szoſtego Liſtopada tysiąc ośmset iedenaſtego roku zapadłego sprzedawane będą. Wszyscy przeto chęć kupna rzeczonych effektow maiący tak dnia siodmego iako też i naſtępnych dni Kwietnia roku bieżącego w rzeczonym mieyscu od godziny dziewiątey do dwunaſtey przed południem, a od trzeciey do szoſtey po południu ſtawić się zechcą. — Dan w Krakowie dnia czternaſtego Marca 1812 roku.

Jan Kanty Kowalski, K. T. C. P. I. D. K.

Wieś w Powiecie Szkalmierskim Departamencie Krakowskim ieſt do sprzedania lub zamianny na inną mnieyszą; zatem życzący sobie iey rozmiar widzieć i chcący zamienić lub kupić raczy się udać do W. Wojewodzkiego Patrona przy Trybunale Krakowskim na Gołębiey ulicy pod N-rem 253 mieszkaiącego, u którego cały rozmiar i Inwentarz widzieć można będzie i o układach dowiedzieć się.

Na wezwanie Ur. Szymona Chałubińskiego Patrona Trybunału Cywilnego I. Inſtancyi Departamentu Radomskiego w mieście Radomiu w Rynku pod Nr. 10 mieszkaiącego, iako zadłużoney massy niegdyś Wney Joanny Piaskowskiey sądownie uſtanowionego Kuratora.

Ja Jozef Tarkowski Woźny przy Trybunale Cywilnym I. Inſtancyi Departamentu Radomskiego, przez JW. Miniſtra Sprawiedliwości w dniu 24 Lutego 1812 na moy Urząd nominowany i przysięgły w Radomiu na ſtarym mieście pod Nr. 14 mieszkaiący. — Stosownie do zlecenia Prześwietnego Trybunału Cywilnego I. Inſtancyi Departamentu Radomskiego Wydziału II. na dniu 27 Stycznia r. b. do liczby 18 wydanego, na mocy Dekretu J. K. X. Mości dd. 15 Lipca 1809 Art. 11 zapozywam wszyſtkich Wierzycieli do massy krydalney niegdyś W. Joanny z Szaniawskich Piaskowskiey Starościnie Taraszczańskiey prawo i pretensye maiących z mieysca swego mieszkania niewiadomych, a mianowicie WW. Antoniego Nosarzewskiego, Petronellę Oborską, Andrzeia Rafałowicza, i Mikołaia Piaskowskiego, lub Sukcessorow onychże, aby w dniu 10 Kwietnia r. b. 1812 o godzinie 4 po południu przed Trybunałem Cywilnym I. Inſtancyi Departamentu Radomskiego Wydziału II. w mieście Radomiu pod Nr. 66 posiedzenia swoie odbywaiącym bądź sami osobiście bądź przez swych Plenipotentow, doſtatecznie do tey czynności umocowanych niezawodnie ſtawili się w celu odebrania i przeyrzenia rachunkow z dotychczasowey adminiſtracyi złożyć się mianych, i uwag swych zgodnych z dobrem Massy do protokołu wyznaczonemu przez Trybunał Delegowanemu podania, Opisu Massy przeyrzenia, dalszego sposobu adminiſtracyi tey massy obmyślenia, i potrzebnym Expensom zaradzenia, z tym oſtrzeżeniem aby się ciż Wierzyciele na powyższym terminie tym pewniey ſtawili, ile że w przypadku nieſtawienia się zaocznie to co prawo mieć chce poſtanowionem będzie, i wszelkie wynikłe ztąd skutki i szkody nieſtawaiący sami sobie przypisać, oraz do uſtanowień przez ſtawaiących wierzycieli zrobionych ſtosować się będą winni. — Dla czego zoſtawiłem iednę kopiią ninieyszego Edyktalnego zapozwu w Biorze W. Prokuratora Królewskiego przy tymże Trybunale, drugą na drzwiach Izby Audyencyonalney przybiłem, a trzecią w Gazetach Warszawskich i Krakowskich umieściłem. — Działo się Radomiu dnia 7 Marca 1812 roku.

Jozef Tarkowski, Woźny przy Tryb. Cyw. I. Inſt. Dep. Rad.

Z powodu iż na dniu 3 Stycznia r. b. iako terminie zwołania Wierzycieli na przeciw Massie W. Konstantego Jankowskiego prawo maiących przez podpisanego na mocy Pierwiastkowey Rezolucyi Prześw. Trybunału Radomskiego Wydziału II. pod dniem 30 Lipca 1811 do liczby 425 wyszłey ustanowiony, i potroynem tak Warszawskiemi iako i Krakowskiemi Gazetami ogłoszonym, w zbyt małey liczbie Wierzyciele stawili się, przez co ani Deputacya obrana, ani Rachunki z prowadzoney Administracyi złożone przeyrzanemi, ani nadgroda dla Kuratora, ani nakoniec to coby podział Massy i dobro oneyże wymaga, przedsięwziętem bydź nie mogło. Przeto podpisany z Massy powtorney Rezolucyi wspomnionego Trybunału na dniu 26 Lutego r. b. do liczby 41 wyszłey, wzywa ieszcze raz wszystkich z iakiegokolwiek bądź zrodła przeciwko pomienioney Massie roszczących sobie prawo, mianowicie też wyrokiem Klassyfikacyinym bywszego Sądu Szlacheckiego Krakowskiego pod dniem 23 Grudnia 1801 roku w teyże Massie zapadłym obiętych Wierzycieli; iako to 1. Maryannę z Jankowskich Tomkowiczową, 2. Jozefa Tomkowicza, 3. Woyciecha i Konstancyą Gąsiorowskich, 4 Gabryela Bernatowicza, 5 Konstancyą z Trembeckich Glinską, 6 Walentego Kwaśniewskiego, 7 Tadeusza Kwaśniewskiego, 8 Xiędza Rocha Siekiuckiego, 9 Massę Wexlową Fryderyka Kabryta, 10 Ignacego Xawerego Działyńskiego, 11 Konstantego Jankowskiego imieniem syna swego Jozefa Jankowskiego czyniącego, 12 Massę Wexlową Karola Szulca, aby stosownie do wyż rzeczoney Rezolucyi, na dniu 25 Marca 1812 roku o godzinie 3 po południu w Wydziale II. Trybunału Radomskiego bądź sami przez siebie, bądź przez swych dostateczne umocowanie maiących Plenipotentow stawili się, wybor Deputacyi z pomiędzy siebie uczynili, dla Kuratora nadgrodę wyznaczyli, i tego co Dekret J. K. X. Mci z dnia 15 Lipca 1809 roku względem postępowania w konkursach wydany przepisuie dopełnili. Jeżeli zaś kto z Wierzycieli przez Plenipotenta stawać będzie, winien iest tego umocować dostatecznie, tak do wyboru Deputacyi, iako też w imieniu iego dopełnienia tego wszystkiego co Dekret J. K. X. Mości wyż wymieniony przepisuie. Ostrzega razem podpisany Kurator iż wszyscy w ogóle niestawaiący Wierzyciele za przychylaiących się do zdania stawaiących uważanemi będą, i Sąd to co z prawa wypadać będzie bez względu na ich niestawienie się postanowi. — W Radomiu dnia 28. Lutego 1812.

Antoni Paliszewski, Sądowy Kurator.

Niżey podpisany Massy kredalney Jana Slaskiego, sądownie ustanowiony Kurator, w moc zalecenia Wysokiego Trybunału Cywilnego I. Instancyi Departamentu Krakowskiego Wydziału IIgo z dnia 29go Lutego do Nr. 750 Dziennika wydanego, a sobie dnia 4go m. i r. b. wręczonego. — Wszystkich Wierzycieli Massy wyrzeczoney Jana Slaskiego ninieyszym Pozwem Edyktalnym wzywam, ażeby celem potwierdzenia teraźnieyszey Deputacyi, lub nowey obrania; iako też podania Deklaracyi do Protokołu Kommissyinego, względem Rachunkow przez Administratora teyże Massy kredalney złożonych, na dzień 25 miesiąca teraznieyszego, przed Kommissyą tym końcem oznaczoną, w domu Posiedzeń Trybunału rzeczonego, tu w Krakowie pod Nr. 106 o godzinie 4tey po południu odbywać się maiąca, osobiście, lub przez swoich szczególnych Pełnomocnikow tym pewniey stawili sie; gdyż inaczey na ich niebezpieczeństwo to co z prawa wypadać będzie, bez względu na ich niestawienie się, przedsięwzięte, i uskutecznione zostanie. — Dan w Krakowie dnia 8go Marca 1812 roku.

Franciszek Salezy Pawłowski, Kurator Massy kredalney Jana Slaskiego Sądownie ustanowiony.

Dnia 18 Marca r. b. o godzinie 10 przed południem w Pogorzycach przy Lipowcu pięć mil od Krakowa konie, woły opaśne, i 800 garcy wódki szumowki we dworze za gotową srebrną monetę sprzedawane będą. Wszyscy przeto chęć kupna rzeczonych effektow maiący wzwyż wymienionym dniu i mieyscu stawić się zechcą. Dan w Krakowie dnia 7go Marca 1812 roku.

Jan Kanty Kowalski, K. T. C. P. J. D. K.